

Denne Beslutning har været Udgangspunktet for de Instruktioner, Raadet har givet Generalsekretæren, idet det vedtog den Beretning, som forelagdes af den polske Delegerede paa dets 43. Møde den 6. December 1926. I Henhold til denne Beretning skal Generalsekretæren hvert Halvaar fremlægge en kronologisk ordnet Liste over de internationale Overenskomster, der er afsluttet under Folkeforbundets Ledelse. Denne Liste angiver de Stater og Omraader, der er blevet kontraherende Parter dels ved Ratifikation dels ved Tiltrædelse, saadanne, der har undertegnet de nævnte internationale Overenskomster, men endnu ikke har ratificeret dem, og endelig saadanne, som hverken har undertegnet eller tiltraadt de Konventioner, der er udarbejdet paa Konferencer, hvori de har deltaget, eller som de er opfordret til at tiltræde.

Generalsekretæren har forelagt Raadet den 6. Liste af denne Art paa dets 56. Møde den 30. August 1929.

Generalsekretærens Forelæggelse af disse Lister har givet Raadet Anledning til at undersøge de Fremskridt, der er opnaaet med Hensyn til visse Konventioners Ratifikation, og har givet Raadets Medlemmer Lejlighed til at give Forklaringer angaaende Stillingen med Hensyn til visse Konventioners Ratifikation i deres respektive Lande, til disses Forelæggelse for Lovgivningsmagten og til mulig Deponering af Ratifikationsinstrumenter ved Sekretariatet.

Raadets Behandling af Generalsekretærens Liste i Mødet den 6. Marts 1928 gav til Resultat, at Referatet over dette Møde tilstilledes alle Forbundsmedlemmerne, idet deres Opmærksomhed henledes paa den Betydning, som Raadet tillagde Forøgelsen af Ratifikationernes Antal, og paa Rapportørens Forslag besluttede Raadet at opføre Spørgsmaalet om Ratifikationerne paa Dagsordenen for sit næste Møde.

Paa Forslag af Raadets Rapportør, Italiens Repræsentant, skal Listen endvidere indeholde alle de Forbehold, der føjes til, eller de Erklæringer, der afgives enten ved Undertegnelsen, Ratifikationen eller Tiltrædelsen af de nævnte Konventioner.

I Medfør af den foran nævnte Beslutning behandlede Raadet paany denne Sag paa sit 50. Møde den 7. Juni 1928, og vedtog paa Grundlag af den italienske Repræsentants Beretning følgende Beslutning:

»Raadet,

der anser det for nødvendigt, at de Aftaler og Konventioner, der er afsluttet under Folkeforbundets Ledelse, opnaar det størst mulige Antal Ratifikationer, beder Forbundets Udvalg fra Tid til anden undersøge Stillingen med Hensyn til Ratifikationerne af de Konventioner, der vedkommer dem.

I Henhold til Udvalgenes Beretninger vil Raadet, hvis det finder det belejligt, kunne overdrage Generalsekretæren at henlede de forskellige Stafers Opmærksomhed paa Fordelen ved den hurtigst mulige Ratifikation af de nævnte Aftaler og Konventioner eller af visse af dem.

Efter Rapportørens Mening vilde Forbundets raadgivende Udvalgs Undersøgelse af disse Konventioner med Hensyn til Stillingen angaaende deres Ratifikation og Raadets Behandling af Generalsekretærens halvaarlige Beretninger kunne medføre heldige Resultater.

Under Raadets Forhandlinger om Beretningen om det økonomiske Udvalgs Virksomhed (det 26. Møde) henlede Tysklands Repræsentant, der var Rapportør for de økonomiske Spørgsmaal, idet han fremhævede, at »Udvalgets Beretning indeholdt Bemærkninger, som mere i Almindelighed havde Tilknytning til Spørgsmaalet om Ratifikation af Overenskomster afsluttet under Folkeforbundets Ledelse«, den italienske Repræsentants Opmærksomhed paa denne Del af Beretningen i hans Egenskab af Rapportør for de juridiske Spørgsmaal.

I Henhold til den italienske Repræsentants Forslag, hvortil Raadet sluttede sig, blev Generalsekretæren anmodet, om at minde Forbundets Medlemmer om den Tjeneste, de vilde gøre det, hvis det var dem muligt at fremskynde Ratifikationen af de Aftaler og Konventioner, der er afsluttet under Folkeforbundets Ledelse og undertegnet af dem.

Forelæggelsen af Generalsekretærens 6. Beretning i Raadets 56. Møde den 30. August gav Anledning til, at den britiske Repræsentant afgav en Erklæring. Efter hvad han udtalte, tillagde den britiske Regering Spørgsmaalet om Ratifikationerne en overordentlig stor Betydning, og den havde til Hensigt at rejse Spørgsmaalet i Forsamlingen, »for at Undertegnelsen af internationale Overenskomster kunde blive en Realitet og ikke blot, som det hidtil synes at have været Tilfældet, et Middel til her tilsyneladende at give en Stadfæstelse af Forslagene, som ikke havde andre Følger, naar de Delegerede var vendt tilbage til deres Lande«.

I Mødet den 4. September 1929 beskæftigede Danmarks første Delegerede sig ogsaa med dette Spørgsmaal og foreslog Forsamlingen den i Begyndelsen af dette Aktstykke nævnte Beslutning.